

No. 1.

URUDAKSHINAPPATTU

EDITED

WITH INTRODUCTION AND NOTES

BY

S. PARAMESVARA AIYAR, M. A., B. L.,
[KAVITILAKA]

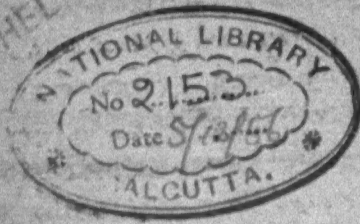
Secretary to the Government of Travancore.

ISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1921.

Rights Reserved.

അവതാരിക.

“നിരുവിതാംകൂർ ശ്രീമൂലം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി”യിൽ ഒന്നാമത്തേതായി ചേർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന “മരുഭക്ഷണപ്പാട്ട്” എന്ന ഈ ലഘുകൃതിക്കു കാവ്യദൃഷ്ടിയിലല്ലെങ്കിലും കാലദൃഷ്ടിയിൽ ഗണനീയമായ ഒരു സ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മാമലരിതം മുതലായ പ്രാചീനമലയാളകൃതികളുടെ കാലത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരമായിരുന്ന “ആചിരിയ ചിരുത്ത”ത്തിൽതന്നെയാണു് ഇതിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നഭാഗങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതും രണ്ടുഭാഗങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ ഈരണ്ടു വരികൾ കഴിഞ്ഞ ഉടൻ ആഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതും മൂന്നാമത്തേതും “കാകളി”യും രണ്ടാമത്തേതു “കേക”യുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. “കാകളി” ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ “കാള കാഞ്ചി”യായും പരിണമിക്കുന്നുണ്ടു്. “കേക”യുടെ ഉത്ഭവംതന്നെ “ആചിരിയചിരുത്ത”ത്തിൽ നിന്നെന്നാണു് മറ്റു ധരിക്കപ്പെടുന്നതു്. രണ്ടു “വിരുത്ത”ത്തിന്റെ അധികാരംവിട്ടു് “കേക” “കാകളി” മുതലായ വൃത്തങ്ങളെ ഭാഷാകവിത ശരണീകരിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ച ഒരു കാലത്തായിരിക്കണം ഈ കൃതിയുടെ ഉത്ഭവം. കൊല്ലം ആറാംശതവർഷത്തിൽ നിരണത്തു പണിക്കരന്മാരുടെ കാലത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ‘വെൻറി’ ‘ഉരത്തു’ ‘ഒമ്മറ യോൻ’ മുതലായ പദങ്ങളും, ‘അതിൽമീതേ’ ‘ഒക്കളന്ന’ ‘നീലനിറ മുക്കുമുതി’ മുതലായ പ്രയോഗങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മറ്റും ഇതിന്റെ നിർമ്മിതി കൊല്ലം ഏഴാംശതവർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലായിരിക്കണം എന്നു ധരിക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യമില്ല. സമുദ്രപര്യായമായ ‘വേല’യുടേയും മറ്റും പ്രയോഗവും ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണു്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ് പ്രാസവിഷയത്തിൽ എത്രകുറിയോ മോനയോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നു; ഏതും ഇല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും തന്നിമിത്തം രസോപാസവും അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായി തോന്നുന്നുമില്ല. “കേക” മുതലായ ഭാവിധവൃത്തങ്ങൾ ആദ്യമായി ഭാഷാകവിതയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവയിലുള്ള കൃതികളിൽ പ്രാസനിഷ്ഠർഷ അത്രമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു് ഇതിൽനിന്നു് അനുമാനിക്കാം. തത്രമായി. ക്രമമാനവ്

ആലിനാടാടി പ്രയാഗങ്ങളും 'വൃഗ്ഗ' 'വേദം' ഇതൃതി വിശേഷ
വിശേഷങ്ങളുടെ പകരം 'വൃഗ്ഗ' 'വേദം' ഇതൃതി വിശേഷ
ങ്ങളുടെ പ്രയാഗങ്ങളും ഈ കൃതിയിൽ കാണുന്നതിൽനിന്ന്
ഇത് അന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഭാഷയിലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു വെ
ളിവാകുന്നുണ്ട്. കവി ഒരു തിരുവിതാംകൂടുകാരനായിരുന്നു എ
ന്നുകൂടി ഉദ്ദേശിക്കാം. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിവരമായാതെറി
വു കിട്ടിയിട്ടില്ല.

അവതല്ലാതനിനവാകാലമേശികനും

സന്തതിമോഹകൊണ്ടു സത്യത്തെ മറക്കാമോ?

മുതലായ പെട്ടങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി യഥാർത്ഥകാവ്യരചനയും
ഈ കൃതിയിൽ സ്സരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഏഴുത്തച്ഛനെ മുൻപ് ഭാഷയിൽ കിളിപ്പാട്ടരീതിയിൽ
പാട്ടുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുപറയുന്നത് ഏഴുത്തച്ഛനെമുൻപു
കേരളത്തിൽ ആയുർവിചിന്തപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നുപറയുന്നതുപോ
ലെ അബദ്ധമാണ്. കിളിപ്പാട്ടുവൃത്തങ്ങളായ 'കേക' 'കാകളി'
'കേളകാഞ്ചി' ഇവയെല്ലാം ഏഴുത്തച്ഛനെ മുൻപുതന്നെ പ്രചാര
പ്പെട്ടിരുന്നു. ഞാൻ പലമഞ്ജരി ഏഴാംഭാഗത്തിൽ എന്താനും വരി
കൾ ഉദ്ധരിച്ചു ചേർത്തിട്ടുള്ള 'സേതുബന്ധനം' കിളിപ്പാട്ട്, 'ഗുരുദ
ക്ഷിണ്വപ്പാട്ടിന്റെ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു കൃതിയായിരിക്കാമ
ന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അതിനും ഗുരുദക്ഷിണയ്ക്കും തമ്മിൽ അ
തുല്യരായ പല സാമ്യവും കാണുന്നുണ്ട്. സേതുബന്ധനംപോട്ട്
അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ഗുരുദക്ഷിണ്വപ്പാട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് എനിക്ക് അ
വലംബമായിത്തീർന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാരാമഹോപാദ്ധ്യായൻ ഗണപ
തിശാസ്ത്രികൾ അരിപ്പാട്ടു മണ്ണാറശ്ശാലയിൽ വാസുദേവൻകുറുപ്പാ
തിരിയുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്നെടുത്ത ഒന്നും ഞാൻ വലിയകൊ
ട്ടാരം ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്നു വരുത്തിപ്പരിശോധിച്ചു മരൊത്തം
ഇങ്ങനെ രണ്ടാണ്. ഒന്നാമത്തേതിൽ കാണാത്ത ഏതാനും വ
രികൾ രണ്ടാമത്തേതിൽ കാണുകയാൽ അവയും പകർത്തിച്ചേർത്തി
ട്ടുണ്ട്. രണ്ടുഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പാഠശുദ്ധിയില്ല. രണ്ടിനേയും
വേണ്ടതുപോലെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കി എനിക്ക് ഏറെയും
ശുദ്ധമായി തോന്നിയ പാഠമാണ് ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഗുരുദക്ഷിണപ്പാട്ട്.

ഒന്നാംപാദം.

വാനവർത്താഴം പരമൻ വാരണവടിവിനാലേ
മാമചമകളോടും ചേരയ്ക്കാനേ കളിച്ച നാളിൽ
അന്നവർത്തങ്ങൾനിയോഗേന കാരണം
ആദരവോടു പിറന്ന തിരുമകൻ
കൊഞ്ചൊന്നടയവൻ നല്ലകർമ്മുഖൻ-
കോലത്തെ ഞാനിതാ കൈതൊഴിന്നേനിന്നാ
അൻപോട്ടു വായ്മകൾ തന്നെയും വന്ദിച്ചേൻ.
ആഴികടഞ്ഞ നാൾ മന്ദരം താങ്ങിയ
കാർവണ്ണർത്തനയും വേറെ വിരിഞ്ചനെ
കാളയേരും പരമേശനെയിന്ദ്രനെ
കാലകാലൻമകനാമുഖനെയും
കാളിമാരോടു മലമകൾ ദേവകൾ
സൂര്യനങ്കിയും സോമൻ ധനേശനും
മൃതന്താരവനും വായു വരണനും
വീര്യമുള്ളമുനികാം പാദത്തെയും
വിശ്വപതിലുള്ള ഗുരുഭൂതന്മാരെയും
ഉള്ളും തെളിയുമാറമ്പിൽ വണങ്ങിനേൻ.
ഉണ്ടൊരപേക്ഷ ജനിച്ചതു ചേതയിൽ
കൊണ്ടൽവണ്ണൻ ഭൂമിഭാരം കുറപ്പാനായ്
കൊണ്ടു പിറന്ന ഗുരുദക്ഷിണചെയ്ത
നല്ലപുരാണത്തെ ഭാഷയിൽ ചൊല്ലി ഞാൻ
നാനാജനത്തെയറിയിപ്പതിനായി.
ഇന്നിതിനെല്ലാരുമാത്തിങ്ങനെയേ
ഇപ്പോൾ നല്ലക കുറവങ്ങൾ പോമാൻ

നല്ലതുണവാന്മാർ പാർത്തുജനം
നാഥൻ ശ്രീഭീഷ്മരുമാണിട്ടിരുന്നതാർ
ഗംഗാസുതനൊട്ടു ചോദിച്ചു രാജാവു
“കേരക്കരയൻസ്വാമി! ശ്രീഭീഷ്മൻ തിരുവടി!
ഭാനവും ദക്ഷിണ തൽപ്രധാനങ്ങളിൽ
സാരമായുള്ളതു ചൊല്ലുകടിയൻ
നീതിപെടുകിയ ‘ഞന്നവൻ കേരക്കരവേ
സീക്കമില്ലാതെയുള്ളീതു ഭീഷ്മരും.

“കേരക്ക മുടിമന്ന! ധർമ്മരാജൻസുത!
കേവലമാചാര്യദക്ഷിണയിൽ മീതെ
ഞാനറിയിന്നീലദക്ഷിണയൊന്നുമേ”
ഞാനത്തിലെന്നരുളീതു ശ്രീഭീഷ്മരും.
കാലം കളയാതെയിന്നിതു ചൊല്ലൊരെ
കാവത്തരുളെന്നരുത്തിതു രാജാവും.

അന്നതുകേട്ടു ശ്രീഭീഷ്മൻ തിരുവടി
തന്നോടരുളിയ ശ്രീവേദവ്യാസനെ
സന്തതം മാനസംതന്നിലേ കൂപ്പിനാൻ.
“വെന്നിപേരുകൾ പരാണകഥയിതു
ബിംബാവരണേ നീ കേരക്കരണം പാണ്ഡവ!
മുന്ദു വസുദേവർപുത്രനായ് പാരതിൻ
മൂലം മുകുന്ദൻ പിറന്നിതു ഗോപനായ്.
വന്നാനെതിരവേ കംസനും കൊല്ലുവാൻ
വന്നതിൻമുമ്പിലാംപാടി പകുത്തുടൻ
നിന്നു വളന്നിതു കൃഷ്ണനാമത്തിനാൽ
നീലനിറമുടമുത്തി നാരായണൻ.
മുമ്പിൽ പിറന്ന ബലഭദ്രരാമനും
ഉല്ലാസിച്ചാൻ കളിച്ചുങ്ങനെ തങ്ങളിൽ.
ചെന്നു വസുദേവർ കണ്ടിതു പുത്രരെ
ചെമ്മോളിവാളും ചെയ്യിതു പുത്രരും.
കല്യാണമാനസനായ വസുദേവർ
കാലമായി മമ പുത്രൻ ചെറുളവും
കർമ്മചന്ദനമിത്തരും സൽക്രിയ
കാലം കളയാതെ ചെയ്ക മുതിന്നിതു.
അൻപിൽ മഹാഭിഷിപുത്രസമുഹത്തെ.

ആദരവായേ ക്ഷണിച്ചു മധുരശരീരം
ചെന്നു മധുരയിൽ പുക മുനികളും
ചെയ്തിതു കർമ്മമനുഭവമുതലവ.
ജപഹൃതവിശുദ്ധിയും മംഗലമോഷവും
ചെങ്കിട്ടപെട്ടമാറുമുണ്ടായിതന്നെറവും.
പശുധനവുമാരവും രത്നവസ്ത്രാഭിയും
പൗമുനികൾ വേദിൻ കൊണ്ടിതു ദാനവും.
ആസ്ഥരോടേ വസുദേവർ പൊഴുതു കൊ
ണ്ടാവോളം ദാനങ്ങൾ ചെയ്തിതു തൻകൈയാൽ.

പുത്തിപെരുങ്കി മുനിജനങ്ങളെല്ലാം
പോയശേഷം നിരൂപിച്ചു വസുദേവർ
ഓത്തിനു നല്ലൊരു സന്ദീപനയാകും
ഒരുമയോനെ വിളിച്ചു ചോല്ലിടിനാൻ.
“വാട്ടം വരാതെയെൻ പുത്രരെ കൊണ്ടുപോയ”
വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കു വേദിയോ!
ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊണ്ടു സംവത്സരം
രണ്ടിനകത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതു
കേട്ടുജീതന്നു സന്ദീപനതാനും
കേൾക്കു വസുദേവ സംവത്സരം രണ്ടിൽ
കേവലം പുത്രർ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെന്നവൻ
വാക്കുകേട്ടാസ്ഥരാനു വസുദേവർ
വന്നാലുമെന്നു വിളിച്ചിതു പുത്രരെ.
ആഗ്നേയം ചെയ്തവാനെ നയനങ്ങളിൽ
ആത്മസുഖനെ പൊഴിഞ്ഞിതു നീർത്തലോം.
ചെൽപെരുങ്കും ബലഭദ്രനും കൃഷ്ണനും
ചെയ്തിതുമാതാവിനേയഭിവാദ്യവും.
ആവികളുത്തു ഹർഷാഗ്രക്കളോടുകൂടി
അമ്മയുമാഗ്നേയം ചെയ്തിതുപുത്രരെ.

പോകയെന്നത്തന്നോടുപിറപ്പെട്ട
പോയ ബലഭദ്രനും കൃഷ്ണനുമൊക്കവേ.
സാരമാമെന്നൻ തന്നെക്കേകായിലോ
തക്കമനയകു പുകതുക്കാലത്തു
നീതിയലഞ്ഞിതാനെതിരോറുകൻ

നിറപറയുമ്പോൾ ഗൃഹവുമുണ്ടാകും-
 ഞാൻതന്നെ തന്നെ ഒരു അറിവുണ്ടാകും-
 നാനന്ദമായുള്ള ബാലകന്മാരെയും
 കൂടെത്തെളിഞ്ഞതിരേറുക പൂക്കിതു
 കൂറല്ലിനെർച്ചിയിയന്തന്നെ അറിയും.
 ചാലപ്പൊഴിതന്നെ നാനന്ദയോരുവാൻ
 ജാതകത്തിൽ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകും.
 വീരിയമുള്ള ബാലകന്മാരെയും
 വിശ്വേശ്വരൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻമോക്ഷവേ
 കാലം സമയത്തിലാവാൻ ചെല്ലവേ
 കൈവന്ന വേദശാസ്ത്രങ്ങളുടേതാകും.
 കണ്ടുകൊള്ളുമ്പോഴായിട്ടു ബ്രാഹ്മണൻ
 കാരണമെന്തെന്നതാനേ നിരൂപിച്ചു.
 ദിവ്യചക്ഷുക്കൊണ്ടു നോക്കിയെന്നേരത്തു
 ദിവ്യശിഖാമണിയാക്കിയ കൃഷ്ണനെ
 കണ്ടു നിനച്ചിതു സന്തതമന്തന്നെ
 കർമ്മമിവനാൽവരും മമപുത്രനും
 ഇങ്ങനെയൊഴിഞ്ഞിരുന്നീയെന്നു സന്തോഷി-
 ച്ചിവിഷ്ണുമന്തന്നിയോടു പറഞ്ഞിതു.

പോകുന്നതെന്നു ബാലകന്മാരെയും
 പണ്ഡിതന്മാരെയും കൃഷ്ണൻമോക്ഷവേ
 പോയ് മധുരാപുരി പൂക്കുകാലത്തു
 ഭൂമിപതിയെതിരേറിയ താതനും.
 താമസിയാതെയെക്കത്തുപുകഞ്ഞിതു;
 താതനെയെങ്ങലിചെയ്തിതുപത്രവും.
 കേളിമികം മറയോന്നെയും പൂജിച്ചു
 കേട്ടിതു താതനുമന്തന്നെ തന്നോടു.
 “വാട്ടമതായി വരുന്നിതു മാനസം
 വന്നിതു സംവത്സരം തികയുമ്പോൾ.
 കേട്ടാലിവർക്കു ധരിക്കരുതായ്തോ?
 കെട്ടിപ്പു വേദങ്ങളോരുവാണെന്നതോ?
 ഏതുവഴിയെന്നറിയാഞ്ഞു സങ്കടം
 ഏതുവഴിയാണെന്നു ദേവകീവല്ലഭൻ

കേൾപ്പതുനേരത്തു ചൊല്ലിനാനന്തരം:

“വേദിക്കവേണ്ടാ മധുരേശയിന്നീ
ചാരിൽതികഞ്ഞപുരുഷോത്തമനിവൻ;
ഭാഗ്യംനിനക്കുമെനിക്കുമുണ്ടെന്നറി.
കോലത്തിൻവേഷമായ് പാർമിങ്ങ മായനാം
ഗോവിന്ദൻതന്നെയിതെന്നറിഞ്ഞാലുംനി.
പൂരിച്ചിവരുടെ വിദ്യപരീക്ഷിപ്പാൻ
ബലിമികച്ചു മൂന്നിനെ വരുത്തുക
കാലംകളയാതെ”യെന്നതു കേട്ടുടൻ
കാരിയമെന്നു പിറപ്പുട്ടു താതനും.
വീര്യമുള്ളതപോബലൻ കാശ്യാവൻ
വിശാമിത്രനും വസിഷ്ഠനും വ്യാസനും
കേടില്ലയാതവർനാലരേയുംകൊണ്ടു
കേളിമികം മധുരപുരിപുക്കിതു.

ദേവകീവല്ലഭൻപൂജചെയ്തല്ലാതും
ദേവപുരിക്കു മികച്ച മധുരയിൽ
വാഴുമവനുടെ പുത്രരെക്കണ്ടിട്ടു
മഹിഴ്ന്നിതു ദേവമുനികളുമൊക്കവെ.
ശോഭയിലൊന്നിവിചാരിച്ചു ശാസ്ത്രങ്ങൾ
ചൊല്ലുള്ളതൊരോതരങ്ങളിലഭ്യാസം
ചാലേനിരൂപിച്ചു ചൊല്ലി-മുനികളും.
“ചരതമിതു;മറയവനൊടൊപ്പവരില്ലറി.
നരരിൽവരനിവനുള്ളമന്തം കൊടുക്കുനീ
നശമിളയ്ക്കാൻ ഗുരുദക്ഷിണയായി.
ആവോളം ചെയ്തെന്നുതരംചെയ്തനേരത്തി-
ലാനന്ദമായി സമസ്തജനത്തിനും.
അന്തണൻതന്നോടനജ്ഞചെയ്തങ്ങനെ
ആരണരാശിചൊല്ലിയാത്രമംപുകന്താരന്നേ.

നാനുമുതൽമുനികൾനാലരുമുണ്ടുള്ളി-
യാരണ്യമതിനകമേയാത്രമംപുകന്തകാലം

ദേവകീപതിവസുദേവമുദ്രകോടേ
 ദക്ഷിണകൊടുത്താശി ദേശികനോടുകൊൾവാൻ
 ഭാവനചെയ്തതേ ചിന്തിച്ചതാതൻതാനും
 ഭണ്ഡാരമെടുപ്പിച്ചൊരൊരമില്ലാതെത്തു
 ആരവും വടവകൾ പട്ടുകുപ്പായം തൊപ്പി-
 യാദരവോടുമുദദക്ഷിണചെയ്താനായ
 ദേവകീസുതർ ബലഭദ്രരാമനും ഗുണ്മൻ
 ദേശികൻമുന്നിൽനിന്നനേരത്തു വസുദേവർ
 മാമറയാനെ നോക്കി വാഞ്ചിതം പറഞ്ഞിതു
 “ബാലരാമിവർത്തരും ദക്ഷിണ കൊൾക സ്വാമി!
 എന്തതിൻ നിനവുകൾ ചൊൽക നിന്തിരുവടി
 എന്ദോനരുചെയ്തൊന്നിനും കുറവില്ലേ!
 സന്തത”മെന്ന മധുരേശൻതൻ വാക്കുകേട്ടു
 സെരച്ചനാം മറയവൻ ചൊല്ലിനാൻ “മധുരേശ!
 സമ്മതം പറഞ്ഞതും നിൻസുതർ തരുന്നതും ;
 സംഗമില്ലെന്നിരിക്കി നിൽക്ക ഞാനിനും ചൊല്ലാം,
 ഇന്നെന്നിരിക്കി വർത്തരും വസുവാദരണവും
 ഇപ് മമയില്ലെന്നിരിക്കി വാങ്ങിക്കൊണ്ടുരുളുവാൻ.
 എന്നഭിവാഞ്ചിതത്തേക്കുൾക്കുനീ മധുരേശ!
 ഇൻപരായ് സൽക്രിയചെയ്തങ്ങായി മമ സുതൻ.
 നല്ലബാലകൻ വളൻല്ലസിപ്പിരുന്നനാൾ
 സഞ്ചരിച്ചവൻ താനും ഷോഡശപ്രായത്തിങ്കൽ
 അന്നതാമസിയാതെ ചാമത്തരം ചെയ്താനായി
 ആദരവോടു പല ദാനങ്ങൾ ചെയ്തശേഷം
 കണ്ഡലം കാതിലിട്ടു നൽകളുക്കുൾ പൂണ്ടു
 അഞ്ചനും കണ്ണെഴുതിച്ചുവന്നും കുറിയിട്ടു
 അങ്ങനെയിരുന്നവൻ പിറൊന്നാളുഷക്കാലേ
 അൻപോട്ടുഗംഗതന്നിലന്തിവന്നും ചെയ്വാൻ
 ചന്തമായ നടന്നവൻ വന്നതില്ലിന്നെയോളം
 സംവാസരങ്ങളുളമുപ്പതുകഴിഞ്ഞല്ലോ.
 തന്നിതു ദക്ഷിണയെന്നിരിക്കിലിതുവേണം;
 സംഗവുമെനിക്കതേയളുവെന്നറിഞ്ഞാലും.”
 എന്നതുകേട്ടു മധുരേശനും വിപ്രനോടു
 ഏറിയതാപംപൂണ്ടു കൂട്ടവേരൾചെയ്തു.

സന്തതിവാങ്ങുകൊണ്ടു നിന്തിരുവടിയെന്ന
 എന്തിന്നിന്നയരൊഴയ് വാനത്തുണർവതെന്ന നീ?
 എല്ലാവർക്കിത്തന്നുർവ്വരോരുത തുടവര
 തെല്ലൊന്നിയിതെന്നു യവസ്സുപാദത്തതും.
 ആവതല്ലാത നിനവാകായേ ഭേദിക്കണം.
 ആവതു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പത്രകർമ്മമായല്ലോ.
 നല്ലതുവരുവാന്നോ അന്നൊരുപാപിയല്ലോ;
 വല്ലാതെ വരുന്നതുമാരുടെ ഭോഷമല്ല.
 പണ്ടത്താൻ ചെയ്തു ചിടപാപങ്ങൾ മീതേ മീതേ
 പാപമായ് വരുന്നതുശീശപനവികിന്നേ.
 ആദിയിൽ നിന്നെന്നിടക്കു മുഖമേയളവായി;
 ആദരിച്ചതുതന്നെ കേൾക്കു നിന്തിരുവടി;
 ഭേദകിതെന്നു ഞാനും വിനാശം ചെയ്തപോരും
 നേരത്തു പിൻപോകുകക്കുസന്ത വന്നവരല്ല
 കൊല്ലവാൻ തുടങ്ങിയ ഭാവത്തെക്കണ്ടു ഞാനും
 വല്ലാതെ നിന്നുടനെ സത്യവും ചെയ്തപോരും.
 പെൺമണിഭാരിയോടും കൂടെത്താനിരുന്നനാൾ
 പെറു പെറുവളവായ പിള്ളകളിരുമുനും
 കൊല്ലവാൻ കംസൻ കൈയിൽ കൊണ്ടു ഞാൻ കൊടുക്ക
 വല്ലായില്ലാതമുഖമെന്തെന്നു പറവതു? [മ്പോൾ
 ചിന്തിച്ചാവതുതന്നെ ചേതയിൽ പൊറക്കുമോ?
 സന്തതിമോഹംകൊണ്ടു സത്യത്തേ മറക്കുമോ?
 എന്നതു നിരൂപിച്ചു ബാലരെക്കൊടുത്തു ഞാൻ;
 എന്നുമേയ്ക്കുകൊല്ല സന്തതിയെന്നിക്കെന്നേ
 ഉന്നിത്താനിരുന്നിതടുത്തൊരപം പെരുതായി
 ഉന്നതിയെന്നിക്കിനിയെന്നുമേ വരാഞ്ഞൊ
 പന്നഗശയനൻതാൻകൊണ്ടവയറിക്കെന്നും.
 അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തു കംസൻവന്ന
 എന്തെന്നും ഭാരിയേയും വെവ്വേറെയാക്കി വെച്ചുപേൻ;
 പിന്നെയും പോരാഞ്ഞൊ കാവലുമുറുപ്പിച്ചാൻ.
 അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തു ഭേദകി
 എങ്ങനെയറിഞ്ഞില്ല ഗർഭവുമുണ്ടായ് വന്നു.
 ആവണിമാസത്തിലങ്ങുമിരോടിണിനാൾ
 അർദ്ധരാത്രിയിലുടൻ കൃഷ്ണനുമുണ്ടായാൻ.

പൊതുനമുപ്പാൾ കാവലായിരുന്നവർ
 ഉറപ്പുവരുത്തിനാശമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.
 അപ്പാഴ്ചനമുപ്പാൽ കൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടുപോയി
 അതുപാടിതന്നുപാടി അശോഭ പൊറ പെട്ടു-
 തന്നെയുംകൊണ്ടുപോന്ന ദേവകീശയനത്തിൽ
 പിന്നെയും വെട്ടുനേരം പെട്ടുടൻ കരഞ്ഞപ്പോൾ
 ഗിരീധായ് കിടന്നവെക്കൊടുവയണന്നിട്ട
 തരുമാച്ചേനേറാച്ചുറപ്പുവെക്കുവെക്ക
 ആര്യർക്കായ് ചിരർക്കായ് കസേനാകരിയിച്ചു
 വാക്കുകൾ കേട്ടു കസേൻ സംഭുമാത്താടവനം.
 എന്തുനീ പ്രസവിച്ചതിന്നിത്തരികെന്ന
 അനുകൂല്യനവൻ വൈകാതെ കന്നിയേയും
 വാക്കുകൊണ്ടുവർ തന്നതരികൊല്ലവപായി
 കാക്കിയനേരത്ത പൻമേറ്റിൽ തൊട്ടിച്ചുപോയി
 അംബരമുയരുന്ന നേരത്തു ദേവകളും
 ഇംബരനാദതം യക്ഷരും സിദ്ധന്മാരും
 കൈവേ സ്തുതിചെയ്തുകാലത്തു ദേവിതാനും
 രാജാവിൽ മറയ്ക്കുന്ന നേരത്തുചൊല്ലിക്കിനാൾ.
 അനുകൻ നിനക്കായ കൃഷ്ണനെക്കാളിവിന്നോ
 നാവായിൽ വെട്ടുനേരം നീയത്തങ്ങിത്താലും.
 എന്നതുകേട്ടു കസേനേറിയതാവത്തോട
 വരുത്തി രാജസദിയാടവസ്ഥയുരചെയ്തു.
 അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവെട്ടുമാംപാടി പുകുന്തി.
 തൊട്ടിക്കട്ടിനേൽപള്ളിക്കുറുപ്പുകൊള്ളുന്നപ്പോൾ
 അകത്തു പക്ഷ പെണക്കെട്ടത്താൾ ശ്രീകൃഷ്ണനെ;
 ചുവത്തുനോക്കിപ്പാത്തു ചിരിച്ചു മായവനും.
 കൊല്ലവാൻ നിരൂപിച്ചു കൊടുത്തു വിഷമുഖ;
 കൊല്ലവന്നെന്റു കടിച്ചു ഭഗവാനും.
 ഭൂമിയിലവൾ മലപോലെ വീണതന്നേരം
 പിന്നെയുമെന്തു കശവെന്നവൻ നിരൂപിച്ചു.
 വൻപിനാവൊരു ചാട്ട മായത്താൽ പണിചെയ്തു
 ഹയറുകെട്ടുകളും യന്ത്രവുമാറ്റിച്ചു
 ഏറിയ ശകടങ്ങളൊക്കെ പണിതീർത്തു
 കയറുകളും പശുചിരുകളും തീർത്തു

കന്യാകുമാരിയെപ്പോലെയല്ലാത്തതായിത്തീർന്നിട്ടു.
 കന്യാകുമാരിയെപ്പോലെയല്ലാത്തതായിത്തീർന്നിട്ടു.
 അറിഞ്ഞു തിരുമനം തെളിഞ്ഞു കന്യാകുമാരി
 ഉല്ലാസത്തോടു ചാടുകവിട്ടിടത്തുകക്കാപ്പാൾ
 കയർത്തുപിന്നിൽ ചിട്ടയിട്ടതൊന്നാക്കം.
 വൃക്കത്തിന്നിടത്തായി പൂക്കുത്തിന്നിടത്തായി.
 ആവിവർത്തനാകാശത്തിന്നു പരക്കയും
 പക്ഷികളൊക്കെപ്പറന്നു നദിക്കയും.
 നാഗങ്ങളൊക്കെപ്പിടിച്ചുണ്ടുതന്നിൽ പൂക്കും
 മൃഗങ്ങൾ വേടിത്തോടെ കാട്ടിൽ നടക്കയും
 ഈശ്വരൻ മായം പിതാമഹാവേദം വേർപെട്ടു
 നൂതനം മനികളും മേവകൾ പ്രദീപകളും
 എന്തൊന്നൊന്നിടത്തു സംഭവംപൂണ്ടെന്നാൽ.
 ആ വിശേഷങ്ങൾ കസനകതാരദിത്തോടെ
 എന്തൊരു കഥിവിനിയിന്നിവൻതന്നെക്കൊപ്താൻ.
 എന്നതു നിരൂപിച്ചു പൂതനാടിയായുള്ള
 ഏകരം ശകടങ്ങൾ പക്ഷിജാതികളാലും
 കൊല്ലുവാനയച്ചു വല്ലാതേവന്നമരം
 കൊല്ലുവാൻ അവനെന്നെയെന്നതുറിഞ്ഞില്ല.
 എന്നാൽ നീയവൻതന്നെച്ചെന്നിപ്പു വരുത്തുകിൽ
 ഏതുവേ വൈകാതെ ഞാനന്തകപുരി പൂവാൻ
 ചങ്ങയയംപ്പെന്നെകൂർത്തന്നോടായി
 സന്തതമെന്നതു കേട്ടുടൻ ചെന്നു തൃപ്തൻ
 തന്നെക്കണ്ടവസ്ഥയൊക്കെയോ പരഞ്ഞിതു.
 വെന്നിയെ വരുത്തുവാൻഗുണനോട്ടുകൂടെ
 ഉന്നിമുണ്ടിത്തുടൻകൂടേ പിറപ്പുട്ടു
 കൊല്ലുന്നനേരമൊക്കെ മാറാലർ തമ്മെക്കണ്ടാൻ.
 വില്ലന്മാരവർ മല്ലന്മാരനയും മ-
 ററല്ലാലമൊട്ടു തന്നെക്കൊല്ലുവാൻ നിന്നവരെ
 കൊന്നുകൊന്നെന്നയന്ന നേരത്തൊക്കെവൻതന്റെ
 കോപത്തൊക്കെടന്നു മാളികമീതിലേറി
 നിന്നൊരു കാമ്പൻ തന്നെക്കണ്ടൊരു നേരത്തൊക്കെ
 ചെന്നുടൻ പിടിച്ചെടുത്തുചിലാക്കിക്കൊണ്ടു

തല്ലിയ കൊന്നവന്റെ താൽപ്പര്യം നല്ലി
 മെല്ലെ വന്ന കൃഷ്ണൻ തന്നെക്കണ്ടതേ
 എന്തൊരു പറവയുമാനാസ്യമെപ്പാരം?
 സ്വന്തമായിത്തന്നെ ചിലക്കളെല്ലാം മാഞ്ഞു.
 മോഹമെങ്ങെപ്പിച്ചു പിന്നെ മിഥുനാദന
 മർദ്ദിതവുമുദയമൊക്കെയു പറഞ്ഞിതു;
 എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം നന്മയൊക്കെ പൊരുതായി.
 തന്നവനപരീതി ചെയ്തതും ചെയ്തശേഷം
 ആരണമാമിദായിട്ടാണു വിളകളേ
 ആദിച്ചതുതന്നെ ആവാളം ചരിപ്പിക്കാൻ
 ആരിനിനമുവെന്നു ചിന്തിച്ചു ബാലനാക്ക
 ആക്കിതു ചൊന്നുകേൾ നിന്തിരുവടിപിന്നെ
 ആവാളം കരിവറ നീതിയിൽ പഠിപ്പിച്ചു.
 ആവയുമൊല്ലകിലോ കൈവേ തരുവൻ ഞാൻ.
 അല്ലാതെ പറഞ്ഞാലോ മേഖലമെല്ലവാവു.
 എല്ലാവുമിങ്ങിനി നല്ലതേ വരുത്തുക.'

എന്നതുകേട്ടു വിപ്രൻ പിന്നെയുമരുചെയ്താൻ:
 "ഏവംഗീ പറഞ്ഞതൊക്കെയും റിഞ്ഞൊൻ
 ആവതല്ലാത നിനവേതുമേയെനിക്കില്ല.
 എന്നിഹ നിനയാസ്തയെന്നുടെ വചനത്തെ;
 നീയിനിങ്ങൊന്നു കേൾക്കു ദേവകീമണവാള!
 നിന്മകൻ കൃഷ്ണനായതേവകിന്മ നമുൻ
 ഒന്നിനാലിവില്ല പൂണ്ണനാം പരമോതി;
 ഞെറപ്പൊരുളിനറുക്കതലമിവനല്ലോ;
 എന്നതുകൊണ്ടുഞാനുമിന്നിതു പറഞ്ഞിതു.
 എന്നാൽ നീയവനോടു ചൊല്ലുകിൽ മടിയാതെ
 ചെന്നിങ്ങു കൊണ്ടുവന്നു പുത്രനെത്തരുവൻ
 ചേതയിൽ സുഖം വരുമാറടൻ കരുതുക."

എന്നവനോടു മധുരശബ്ദമരുചെയ്താൻ.
 "എന്നാലും ഭവാനരുചെയ്തതു വരുത്താമോ?
 ചതുപോയവൻതന്നെട്ടക്കിണയെന്നിന്നാൽ
 ശക്തിയേറുണ്ടെങ്കിലുമിന്നിതു വശമല്ല.
 ഭക്തിമാമിവർതരം മക്ഷിണകൈയിൽക്കൊണ്ടു

പാശാതെ മാശി ചൊല്ലി നീയെഴുന്നള്ളുക
 ഭദ്രമെന്നതു മധുരശർക്കരൻ വാക്കു കേട്ടു
 പാപി നീ തരുന്നൊരു കേളിണ വേണ്ടുന്നില്ലേ!
 വേഗത്തിൽ പോവൻ തൊരമെന്നുടെ ഭവനത്തിൽ
 വൃഗവുമിളച്ചിരി നീയും നിൻ ചന്ദ്രശാഖേ..

ഇത്തരം പശ്ചാത്താപം ഭേദിക്കുൻപരഞ്ഞു-
 വെന്തൊരു കശലിനിയെന്നതു നിരൂപിച്ചു
 അത്തരം വരുന്നതു കേവലമെന്നിരിക്കണം
 ഉത്തമകരുണാവാരിധിയും ഭൂമിച്ചുടൻ
 തൃക്കൈയാലിവാളും ചെയ്തിതു ഗുരുപാദം
 തൃപ്തിപെടുകും വണ്ണമുറയെന്നരുചെയ്തു.
 "ആകിലെൻ ഗുരുവരുൾചെയ്തു തരുവൻ ഞാൻ
 എന്നിയേയരുതാകിൽ പിന്നെ ഞാൻ പശ്ചാത്താപം
 ചാകിലും ഭയമില്ല നിന്തിരുവടി ചൊല്ലാൽ
 ശാപം ചെയ്തനഗ്രാമിപ്പൊയ്തില്ലൊല്ലാ സ്വാമി!
 ഏകണമനുജയെന്നേകനായകൻ ചൊല്ലാൽ
 ഏറിയകേരളം പോയിമാനസം തെളിഞ്ഞിതു.
 എന്നു മേ നിനക്കിൻ നല്ലതേവരിക്കെന്നും
 ഏകിനാൻ വേദമുഖ്യൻ പോയി നീപാധിക്കെന്നും.
 നീലക്കാർന്നിറമെയും ശ്രീകൃഷ്ണൻ തിരുവടി
 നീറിയിൽ മാതാപിതാക്കളേയും തൊഴുതുടൻ
 ആദരിച്ചവർകളും ഗുരുക്കുണിയെപ്പൊൻ
 ആരാധ്യ ഗുരുപുത്രൻതന്നെയെന്നതു മേകി.
 ബാലനാം മകൻ പോകും കാര്യം നിരുപിച്ചും
 മാമരയവൻ പശ്ചാത്താപമെപ്പറഞ്ഞതും
 താനിവനിരൂപിച്ചു വാഴീതു തിരുമുഖം
 ചാടീതു നന്ദനനീർ രണ്ടിലും പുനരുടൻ
 വാടൊല്ലാ മനമെന്നു കൂറിനാൻ ബാലൻചെന്നു;
 വാഴ്ത്തിനാൻ പിതാവോടു തൻപദം തിരുമകൻ.
 കോട്ടമുണ്ടാകയില്ല നീപോകും കാളുമെന്നു
 കോമളക്കുടൽമാതു ദേവകി ചൊഴിഞ്ഞിതു.

യാത്തിരവിറപ്പാട്ടു ഇനിഞ്ഞ നേരത്തിൽ
 മാവവും ശരങ്ങളുമെടുത്തു പീതിക്കുറയേ

പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കു കണ്ടു ത്രിവേണി
 വന്നിതു വിൻപെട്ടുകൊൾവാൻ വില്ലാഭം.
 എന്നതുകണ്ടനേരം നിൻമെയ്തൻ ഉണ്ണൻ
 അഗ്രസ്തൻ മാനാദിതരക്കുകൾ ചെയ്താൻ നിന്നു
 ഭക്തിയൊടുമേൽ ബാലേൻ നിർമ്മിച്ചായി
 ഭക്തജനനായും ത്രിയുണ്ണൻ ശംഗം
 ഭക്തിയായ് ഗുരുവാൻ മാനസേന്ദ്രിപ്പിച്ചു
 പക്ഷിതു സുരനഭിതന്നെ വരണമെന്തു
 മല്ലൊഴുതിയെന്നതുകണ്ടു പ്രത്യക്ഷമായി
 മുഖിൽവന്നതുകൊണ്ടു ശംഗമുണ്ടാകേണ്ടു.
 ഇവ് മമയാകുന്നതെന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നാക്കേണ്ടു-
 ദിവാദിദൈവകരക്കാരൻവന്നാൻ ഭയമേശ്വര!
 എന്നവരും ചൊന്നുനേരം നിൻമെയ്തൻ ഉണ്ണൻ:
 എന്തുമെന്തെന്നതെന്തു ബ്രാഹ്മണബാലൻവന്നു
 ചെയ്തൊരുമായിന്നിടയിലുണ്ടിവാന്നും ചെയ്താൻ:
 ചന്ദ്രമേയ് നടന്നവൻവന്നതില്ലെന്നേശ്വരേ;
 സംവത്സരങ്ങളുമുപ്പതു കഴിഞ്ഞിതു;
 അന്നവൻ പോയവാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നേ!
 എന്നതുകേട്ടനേരം “പട്ടാങ്ങു ബാലകനേ!
 എങ്കിൽ ഞാൻ ചെന്നുവന്നും ഉള്ളതുകേൾക്കുന്നീയു;
 മന്ത്രാരംകൊണ്ടതിൽ വന്നുതുപഞ്ചജനൻ
 വല്ലഭയുടേയൊന്നും രാജസനവൻ വന്നു
 കൊണ്ടുൻ വിഴുങ്ങിയെ പിടന്നെയും മറഞ്ഞുചൊയ്
 കൊണ്ടുൻ പടിഞ്ഞാറെറസ്സമേലും പുകഞ്ഞിതു”.

എന്നിതു സുരനഭിചൊന്നതുകേട്ടനേരം
 എങ്കിൽ ഞാൻ പോവുന്നതിനിവരണൻതന്നെക്കൊണ്ടാൻ
 ശംഗമേനേവാദം കൊണ്ടുൻ മറഞ്ഞുചൊയ്
 കേൾപ്പൻ വരണനെച്ചൊതിയെ തപസ്സിനായ്
 നിന്നതുകൊണ്ടതിങ്കൽ സാഗരപതിവന്നു
 നിന്നിടയാഞ്ചിതത്തെചെയ്തുകൊണ്ടെന്നാൻ.
 മുൻപിനാൽമറജിങ്ങാലോന്നമതർചെയ്തു;
 മുന്നേമൻമുതലുതന്നെ കൊന്നസുരമേശൻ
 പഞ്ചജനൻ ശംഖമായിനഭിമുഴുകിച്ചൊയ്

പരാജയവന്നെന്നുണ്ടെന്നിരിക്കിൽ.
വാരിധിപതിയതു കേട്ടു കർകടൽ
പാരമായിട്ടിരിക്കുകയാൽ ചരഞ്ഞിതു.

മേഖലകൾ പാലത്തു ചിട്ടുടൻ സമുദ്രത്തിൽ
മീർന്നു തിരകളിമണിത്തോളമെന്നുതോന്നും.
താരിൽപ്പെണ്ണെന്നവാളു നീരടിയാതായി.
പ്പാലത്തെയെന്നൊരു വെളിച്ചമെന്നുതോന്നും.
മാലത്താൽ നിശിദ്ധരൻകായത്തൊക്കെത്തന്നേരം
വാണത്താവിവനു പിൻകൊൾവിതെന്നുടകാടേ
പാലത്തേ വളച്ചൊരു കൈയോലേ തൊണ്ടിട്ടു
ശംകിയാത്മനിയസ്രമൻപോടങ്ങയച്ചിതു
അഞ്ചിതമസ്രമേൽകാണിതുവാണമപ്പോൾ
അന്തകഭവനത്തിൽ ഒപ്പായിത്തന്നവനയിർ.
മേഖലയുമായവനാൽ ശ്രീപാഞ്ചമുനായി;
പേതസി നിരൂപിച്ച ശേഷമെന്നെന്തെന്ത കണ്ണൻ.
വിപ്രനാം ഗുരുവോടു ചെന്നു ഞാനറിയിച്ചാൻ
വിശ്വാസം വരികയില്ലൊട്ടുമേയതുതന്നെ
വെട്ടുമേ യമപരം പൂവിതന്നുകോട്ട
വേദനയോടു ഗുരുക്കുറിഞ്ഞവിന്തചെയ്തു.
വട്ടമായ് മറിഞ്ഞിതു കണ്ണിനെ; തിരുമുഖം
വാടീതു വൈവസ്വതവേനം നിരൂപിച്ചും.
ഇങ്ങനെ നടന്നിതു സങ്കടം പെരുതായ്
മുഖ്യമാം ധനസ്സുകൈക്കൊണ്ടുടൻ ശരങ്ങളും
മുൽപ്പൊഴുതേന്തിവേദമുച്ചനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു
ചുരുങ്ങിനിന്നുനന്തകപരം പുകഞ്ഞാൻ.

മുനാപം

കണ്ണനാം മധുവൈരി കെല്ലോട്ട യമപരത്തിൽ
പുക്കുതന്നേരമവിടെ പ്പന്നുപാലങ്ങൾകണ്ടാൻ
ശോപരം നാരിൽ കിഴക്കും വടക്കേതും
ഗുണമുടയജ്ഞാക്കൾ പൂവാൻ മമച്ചതും
പശ്ചിമഭാരതവും ദക്ഷിണഭാരതവും
പാലികൾ പുകുന്ന ശോപരം രണ്ടുമേ.

നിത്യവും പണ്ഡിതന്മാർ പാപവും ചെയ്താൽ
 നിശ്ചയിച്ചാൽ നിശ്ചയിച്ചു തീർത്താൽ.
 നൽകിയ വാക്കുകൾ ഭാഗങ്ങൾ ചെയ്താൽ
 സത്യം ചെയ്യാതെ നിന്ന പാണ്ഡിതന്മാർ
 വല്ലഭനാഭിയെക്കണ്ടിട്ടാണാർക്കും
 മനസ്സെടുത്തു തീർത്തു ചെയ്താണാൽ
 പാണ്ഡിതന്മാർ പാപം ചെയ്താൽ
 കർമ്മപ്രകാരം ചെയ്താൽ
 സത്യവും യാഗവും അന്നവും ശൗര്യവും
 അപ്പരാനാഭിനിവൃത്തിയും ശ്രദ്ധയും
 സത്യവും പാണ്ഡിതന്മാർ ചെയ്താൽ
 സത്യം ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 ശത്രുക്കളെ കടന്നുവന്നാൽ
 മറ്റു മറ്റു കാര്യങ്ങളും വസ്തുവും
 മറ്റു മറ്റു കാര്യങ്ങളും തന്നെയും
 മറ്റു മറ്റു കാര്യങ്ങളും നിറഞ്ഞതും
 ഇപ്പോഴും പാണ്ഡിതന്മാർ നിറ
 തീർത്താൽ ചെയ്താൽ സദാശിവൻ
 ഒരു മനസ്സെടുത്താൽ തന്നെയും
 മറ്റു മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ സത്യരായ്
 പാണ്ഡിതന്മാർ ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 നാശനാശം നാശനാശം
 നാശനാശം മേന്മയ്ക്ക് ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 ഇത്രയും ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 ഇത്രയും ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 മേന്മയ്ക്ക് ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 തന്നെയും മറ്റു മറ്റു കാര്യങ്ങളും
 മിതത്തിൽനിന്നു ജഗദീശ്വരനെ
 ശിക്ഷിച്ചു ദേശികൻ തന്നെയും വീട്ടൻ
 മത്തപ്രവൃത്തിയായ് നാശനാശം
 വല്ലഭനാഭിയെ കണ്ടാൽ ചെയ്താൽ
 ഇത്രയും ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ
 ഇത്രയും ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ

മറുചിത്രേവോകങ്ങളുവെറുതും
 മററുറൊക്കും ഭരിക്കു വിശേഷവും
 ഉപുമാം ചക്ഷുക്കൊണ്ടൊക്കെ വ കണ്ടിതു.
 നീതിയിൽ ചിന്തിച്ചു ചെമ്മേനടന്നുപോയ്
 മെതിന്ന ചേദവും കോപചവറുതെയും
 മെന്തെൽ മുട്ടുതുടൻ നേരേനടന്നുപോയ്.

വാരിണയും കിഴക്കേനടലാത്തിൽ
 ബാലനാംകൃഷ്ണനെക്കണ്ടതുനേരത്തു
 ഗോപരംകാത്തുനിൽക്കുന്നവരെല്ലാം
 കോമളരൂപനക്കണ്ടു കയ്യാർപ്പം!
 മാനുഷനെത്തുടവോടേയിവിടത്തിൽ
 വാട്ടുചില്ലാതെവരുവാനമെന്നവർ.
 ആശ്ചര്യമിതുതന്നെ; തന്നെയല്ല
 ആരെനറിയണമെന്നവർ തങ്ങളിൽ
 കൂടിപ്പറഞ്ഞവനോടുചോലിച്ചിതു.

“കൂറണം നീ വരുനേടമെങ്ങൾക്കെടൊ;
 എന്തൊരുമുഖമിവിടെ വരുവാനും.?”
 എന്നതുകേട്ട ശ്രീകൃഷ്ണനുള്ളിനാൻ:
 “വന്നമധുരാപരിയിങ്കൽ നിന്നുത്താൻ.
 വസുദേവർത്ഥൻമകൻ കൃഷ്ണനെന്നെൻനാമം;
 ചെമ്മേകൃതാന്തനെക്കണ്ടുപറയണം;
 ചെന്നറിയിക്കണം നിങ്ങളുവനോടു.”

എന്നതുകേട്ടവരാകവമോടുപോയ്
 “എന്ത ഭവാനെ! ധർമ്മരാജ! ചെരുമാനെ!
 ഇന്നിനി നിൻതിരുമേനിയെക്കാണ്മതി-
 നിപ്പുചെരുകിയൊതനരൻ വന്നിതു.
 നമ്മുടെ ഗോപരവാതുക്കുലുണ്ടവൻ;
 നാനാവിചിത്രമായുള്ളൊരുമേനിയൻ;
 കണ്ടാലുഭേദം കാരോളിമേനിയൻ
 കരുണൊടു കരുളിരിൽവിചസിനശരങ്ങളും
 ചാപവും ചീതനിറമുടന്താടയും
 ചരതചെയുന്ന കോമളരൂപവും.

ഭൂതപ്രാണങ്ങൾ വന്നു വന്നു വന്നു
 സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടിട്ടു ചത്തു പോയതാണു
 നേരെയിരിക്കുന്ന മോഷ്ടനല്ലിവൻ
 നികിട്ടിപ്പോയിവിടത്തിൽ ചെന്നു നോ
 മാൻമോഷ്ടികളായമീറ്റവാക്കരിൽ
 വന്നു മൃഗത്തിനെത്തൊടുന്നതാണു
 ചെന്നിനിന്നിങ്ങോ നമ്മെത്തൊടിച്ചിട്ടു
 ചെമ്മെമ്മവന്നതിലിടവരുത്തുക
 കല്യാണമാനസൻ കാരോളിവണ്ണനെ
 കണ്ടു പറഞ്ഞവൻ പേരായിക്കിന്നിട്ടു
 ചെത്തരുളിത്തവൻ ചൊന്നതുകേട്ടവൻ
 ചെമ്മെമ്മകൾ ചെമ്മെമ്മകൾ കണ്ടിട്ടു
 സ്വന്തമായി ചെമ്മെമ്മ നമ്മെമ്മ
 ശയിച്ചു സ്വന്തമായിത്തീർത്തവൻ
 കൈപ്പയ്യനേറു യോഗ്യനായ് നിന്നു
 മേൽനിറഞ്ഞവൻ ചൊന്നതിന്നുപിന്നാൽ
 എങ്ങിനെയോ വരുത്തിത്തന്നാൻ നമ്മൻ
 നന്നായിത്തന്ന മധുരപതിയിന്നു
 നന്നായി നിന്നാക്കിത്തന്നിട്ടു ചൊല്ലുക
 നന്നായിത്തന്ന ശ്രീകൃഷ്ണനായിത്തന്നു
 നന്നായിത്തന്ന വേദം പഠിച്ചിട്ടെല്ലാ
 നന്നായിത്തന്ന ചെമ്മെമ്മ മുതിന്നു താൻ
 നന്നായിത്തന്ന ചൊന്നു പട്ടവയ്ക്കും
 നന്നായിത്തന്ന പ്രീതി വരുത്തേണ്ട
 കൊണ്ടുവന്നെ കൊടുപ്പാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ
 കൊണ്ടുവന്ന ചൊല്ലിട്ടു സന്തോഷിതനാണു
 ചൊല്ലാൻ ചെമ്മെമ്മ പിന്നെത്തന്ന കാലമെ
 ശോഭയിൽ ചൊല്ലോരു പുത്രനെക്കണ്ടിട്ടു
 തന്നവൻ തന്നെതന്ന കൊണ്ടുവന്ന കൈ
 തന്നവൻ വരുമാറ ചെമ്മെമ്മവരുവേണം
 തന്നെതന്ന ശ്രീകൃഷ്ണ ചൊന്നതന്നെത്തന്ന
 ലിഖിതമാണു മെ തന്നതന്നെത്തന്ന
 കേട്ടതന്നെത്തന്ന തന്നെത്തന്നെത്തന്ന

കേവലം വന്നിതു നിന്നെയും കണ്ടിതു.

കാട്ടിത്തരികു നീയെൻ ഗുരുപുത്രനെ-

ക്കാലത്തുധർമ്മേ!" എന്നിതു കൂട്ടുന്നതും.

ചെട്ടിപ്പുവനോടുകൂടിയൊരു നേരത്തു

കേൾക്കുകോ മനോഹര ഞാനരയെല്ലാ

ഞാനിപ്പുതുതിക്കൊന്നുമറിഞ്ഞില്ല

നാലുമൊഴികളുണ്ടിൽ നീയെന്താ

മൻപതിൽ മുതുവും പിന്നെയപമുതു

മുന്നമതു കാലൻ മറോതു മുമ്പേരൻ.

എന്നിവർ തങ്ങളെക്കൊണ്ടും നീചോയി!

എന്നു യമനറിയിലോരുന്നേരത്തു

മുതുവുള്ളെത്തുചെന്നു വൃത്താന്തങ്ങൾ.

വിഷ്ണു തേജോമയൻ കൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടും.

എന്നതു കേട്ടുടൻ മുതവും ചൊല്ലിനാൻ

അതുവാതം നാലുടൻ നാലു പ്രവൃത്തികൾ.

ചെമ്മേയുലകിൽ മുതരാമവർകളെ

ചെന്നിങ്ങുകൊണ്ടുവന്നാലുമെന്നൊക്കെ

ചൊല്ലിനാലേയവർ കൊണ്ടുവരുന്നിതു

ശേഷിതം ഞാനയിർ കാണുമുമില്ലറി."

എന്നിതു മുതുവിൻ വാക്കുകേട്ടങ്ങനെ

എങ്കിലപമുതുതന്നെഞാൻ കാണിതു

സ്വന്തതാമനാപമുതുവിൻ കോയിലിൽ

താമസിയാതെ യകത്തുപുകന്തിതു.

കണ്ടുജീതപമുതുവിനോടവൻ.

"കാരിയുടൊൻ പാശഞ്ചന്ധനം ചെണ്ണതു.

കാലനെക്കാലമൊന്നു നീയിനി."

എന്നപമുതുവിൻ വാക്കുകേട്ടങ്ങനെ

ഏകനാഥൻ കാലനുള്ളതും പുകിതു.

ചെന്നു വൃത്താന്തമവനോടറിയിച്ചു

ചെമ്മേയുരചെയ്താൻ കാലനവനോടു.

ഭണ്ഡമുണ്ടാക്കുവാൻ ഭണ്ഡിനാൽത്താഡിച്ചു,

ശേഷിതം ഞാനയിർ കാണിതുമില്ലറി.

എല്ലാമുടുംബരൻ തന്നെട ഭൂതരും;

എന്നുമാത്രമല്ല വെളിച്ചം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക.
 എന്നിട്ടു കാരണത്താൽ മറ്റൊരു
 ദൈവകീഴ്പ്പുതലം തന്നെ പിറപ്പിച്ചു
 വാഴും നന്മയെത്തോളമുണ്ടാക്കും
 വാഴുന്ന കോമിപ്പകത്തു പകർന്നിട്ടു
 "ദൈവമേ! വിശ്വമെന്തെ,
 ദൈവമേ! നിന്മേൽ ഉന്നതമെന്നെന്തിട്ടു
 വാഴുകോ! ഹിന്ദുക്കളുടെ മാനസം;
 വാഴുകേ! നാം നീതിയോടെനിൽ നി
 എന്നവർ നിന്നും പരിവൃണമൊരുക്കും
 "എന്നാലിതത്രെതുമ്മലോ മാനസം!
 മെമ്പരികൊണ്ടുവന്നേ മൂതം! മെമ്പരികൾ
 മെമ്പരികൾ ചെയ്തതിന്നുവെക
 വെളിച്ചം വെളിച്ചം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക;
 എന്നാൽ വെളിച്ചം മെമ്പരികൾ
 തന്നെ വെളിച്ചം മെമ്പരികൾ
 വെളിച്ചം നമുക്കു ഹിന്ദുക്കൾ

000000000000

ദേവകീ തന്നെ നരം ദേവൻ മെന്നുതോരേ
 ദേവവദ്ഭംഗം നരൻ വാക്കുകേട്ടുനേരപോയ്
 വീരാം ദൂതരാട്ട വൃത്താന്തമറിയിച്ചു
 വിസ്മയമിതു ഞങ്ങൾ കണ്ടോന്നല്ലെന്നവരും.
 പക്ഷെങ്ങനും മരിച്ചൊരക്കൊണ്ടു പോവാനിവിടെ
 പാരിൽനിന്നൊരു നരൻ വന്നവാനറിവില്ല.
 കേൾവിയുമില്ല മൂന്നും നമ്മുടെ പുരാണത്തിൽ
 കേവലമെന്നുചൊല്ലതെന്നവർ നിരൂപിച്ചു
 നാമിവനയിരിക്കെക്കാടുകിൽ പിന്നും പിന്നും
 നാശമേ നമ്മുക്കുള്ള പിന്നെയും വരുമിവൻ.
 നാശായിട്ടൊരു വസ്തുവുണ്ടാക്കുന്നതുമില്ല;
 നമ്മുടെ രാജാവറിഞ്ഞെന്നിപ്പോ ചെയ്തുകൂടാ.

എന്നാലുമിവനോടു തമ്മിൽ വന്നു വെണ്ടി;
 എന്തെങ്കിലും കിട്ടിയെന്നും പറയേണ്ടി;
 ഇങ്ങനെ നടന്നോട്ടു മണലിപ്പാറിവൻതന്നെ
 ഇന്നിതുതരികയില്ലെന്നു കണ്ടുറിപ്പോം.
 അല്ലാത്തതെന്തു ചിന്തിച്ചാവിൻ. യെന്നു തമ്മിൽ
 മെല്ലവേ പറവതുകേട്ടു കൈവെച്ചു നാഥൻ
 മോലത്തിൻ നിറമുടും. ത്രീകണ്ഠൻ തിരുവടി
 വല്ലാജ്. ഏഴഞ്ചിൽ ചിക്കനെ ജനിച്ചിതു;
 വാടീതു തിരുമേനി; പാടീതു നയനനിർ;
 ചോരിതു മരജൻ താനറയിന്നകൊയിൽ.
 പൂവിതന്നു കൈയെ നായകം വില്ലമേനി.
 രാജനാ കൃതാനന്തനെക്കിട്ടു കോയിൽ 100;
 വാരുതയാം. യമരാജനുമുദയായ്.
 ദൂതൻ നിൻതുരുപ്പതുൻതന്നെത്തന്നാരോ? കൊയിൽ
 ദൂഷണം വരുത്തുവാൻ ചിന്തിച്ചു തരാഞ്ഞതാരോ?
 എന്തു നിൻ ഏഴഞ്ചിൽ കേടവനുദിച്ചതു?"
 എന്നു നയത്തിനാൽ കൃതാനന്തൻ മൊഴികെട്ടു
 ഏകനായകനുള്ളിൽ കോപവുജനിച്ചിതു.
 "ഇന്നു ഞാനവിട വന്നതുകൊണ്ടു വശംകേട്ടു
 നിന്നുടെ ദൂതനെക്കണ്ടതു നേരത്തിൽ
 നിശ്ചലമിവൻ വന്നതെന്നാശ്ചര്യമിപ്പോൾ.
 എന്തെന്നീ നിശ്ചിപ്ത ദൂതരുമറിഞ്ഞില്ല
 എന്നതുകേൾവിച്ചു പോകണം ഭവനത്തിൽ."
 അങ്ങനെ മധുരേശൻ ചൊന്നതുകേട്ടു യമൻ
 ആചതുരവരുമിരിന്നാലെന്നു നിരൂപിച്ചു
 തന്നു മടയൊത്തുതാം മുതുവുചതുതു
 കാലനുമുദാണമെന്നെക്കൂട്ടുതന്മാരും
 മറമുകൾ കൃതാനന്തവെണ്ടുന്ന പരിപാല
 നാരായണമിട്ടിട്ടിതു ചിത്രഗുപ്തനവനം.
 നിന്നവരെല്ലാക്കൊണ്ടും കണ്ടു നേരത്തിൽ
 നീക്കമില്ലാതെ കേൾപും കൃഷ്ണനുമുദതിതു.
 "ഇന്നിനി യമരാജൻ തന്നെത്തന്നായും
 ഇന്ദ്രമൗക്യ കൃതാനന്ത വെണ്ടുന്ന ബന്ധുക്കളും

കൊണ്ടവൻ മറഞ്ഞുപോയിപ്പോതാളും പുകനേരം
 ചെന്നൊരു വരാനമേന്മാൻ ചമഞ്ഞതിൽപുക
 ചെമ്പുമേയവനു പിറകൊണ്ടുമാനേ! ജയ!
 നിഗ്രഹം ചെയ്യുമിവൻ പുത്രനെക്കൊന്നനേരം
 ഉഗ്രമായ് പറപ്പെട്ടയൊടി ചുമ്മാരംകണ്ട
 ചൂരിച്ചു ഹിരണ്യനെ വേഗത്തിൽ ചിപെട്ടു
 നിഗ്രഹം ചെയ്തു നരസിംഹമേ! ജയ ജയ!
 മെല്ലവേ ചതിയാവേ മാവേലി തന്നെക്കണ്ട
 ചൊല്ലിനാനെനിക്കൊരു മൂവടിനിലംവേണം
 ആമതെന്നവനതു നമുക്കിയനേരത്തിങ്കൽ
 ഭൂമിയൊക്കെ നീടും മാറനേ! ജയ ജയ!
 ഭൂമിയിൽനിറഞ്ഞിടും ഭൂപാലനാരെയൊക്കെ
 മുവേഴുവട്ടം കൊന്നു മുവുള്ള പിതൃക്രിയ
 ചൊല്ലേറുംവണ്ണമെണ്ണാൻ ശോഭയിൽ മുനിയായേ
 നല്ലൊരു പരശാക്രമം രാമനേ! ജയജയ!
 വേഗത്തിലും നൊട്ടുവെണ്ടുന്നവരൊക്കൊണ്ട
 മോകത്തിൽ നിറഞ്ഞീടും താപത്തെ വളത്തിയ
 രാജസരാജനാകും രാവണൻതന്നെക്കൊല്ലാൻ
 രാജനായ് ചിരന്നീടും രാവവ ജയജയ!
 വേദനപെടുകീടും മേടിനീരാപം തീർപ്പാൻ
 വെറാവിന്നുരുളാലേവിപ്പൊഴുതവനിയിൽ
 രൊഹിണീസുതനായും ദേവകീസുതനായും
 രണ്ടാരിപ്പിറന്നീടുമീശനേ! ജയജയ!
 ആരണവടിവാഴയാരാദിയേ ജയജയ!
 ആരുമെയറിയാതെ ലോകനാഥനേ ജയ!
 ഭാരതപാലനേ ജയ! മുഹൂർത്തനേ ജയ!
 പക്ഷിവാഹനജയ! പാപനാശന ജയ!
 ഇന്നടിയുണ്ടുളൊരു നിന്ദിതവടിതന്നെ
 ഇങ്ങനെയെന്നുള്ളമെന്നതുമറിഞ്ഞില്ല
 വല്ലാതെയുണ്ടായതു' എന്നതജവരല്ലൊ
 വാഴ്ത്തിനനെരത്തുടൻ ചോപവും തളന്നിതു

മെല്ലവേ ഗുഹാഗ്രന്തൻ തന്നെയും പണ്ടെപ്പൊലെ
 നോട്ടിൽ നിന്നു തങ്ങൾ കൊണ്ടുണ് പ്രായം ചെ-

പുത്തനതിരുവടി മുന്നാകൊണ്ടുവന്നു -
 അമ്പനോടുകൂടും ചെയ്തിട്ടു സമസ്തം.
 അപ്പൊഴു ഗുരുപത്രം തന്നെയും മറ്റൊക്കൊണ്ടു
 ആജ്ഞയും ചെയ്തു. മറ്റൊരുവിപുലാൻ
 വെല്ലുന്നതേതെങ്കിൽ കണ്ടിതു താതൻ നാണം.
 മേന്മയിൽ തെളിവുവെക്കുന്നതിനൊരുകൊണ്ടു
 ബാലനെത്തേടിനാൻ മാതാവും പിതാവാമാണ്.
 ബാലനമകനാട്ടും ചെയ്തിതരോടുകൂടെ.
 ആകുമ്പിൻ നിയമത്തെക്കുറവൊഴിച്ചിട്ടു
 ആരാട്ടുനാളെടുത്തുപോയിത്തങ്ങളുകോടെ.
 ത്രിനാഥഭാരാമൻ ത്രിമുഖൻ വസന്തവൻ
 ശീലമേറിയ ഗുരുപത്രം തേർമ്മേറ്റി
 ആവികളെത്തു സാമൂഹമത്തെനോക്കിച്ചെമ്മേ
 മാധവപാദം പാദനേരത്തു മറയവൻ
 മാനസം പെരുക്കിടും പ്രീതിയോടെതിരേറ
 മാർഗ്ഗമനസ്സോടുകൂടും പുക്കതനേരം
 കാർപ്പാടാഴെയുറ ഭക്തിണ ചെയ്താൻ മുന്നേ
 കല്പിച്ച ധനവും തൻപുത്രനാമവനെയും
 ഭാവിയാവവൻ മുന്നിൽ വെച്ചുനടീവാട്ടും
 പാതനാനേരം ബാലഭാരാമനും ചെയ്താൻ.
 തുറന്നിടായയുമേറുകൊണ്ടു തൻകരത്തിനാൽ
 ശിഷ്യൻ തൻതമ്പയിൽ തൊട്ടാശിയും പ്രീതിയോടെ
 ഇരുപുറത്തരികവെണമെന്നായ സുഖം നിങ്ങൾ -
 കൊല്ലാഴ്ത്തുന്നസ്തിവുണ്ടായിട്ടിരിക്കുന്നാൻ.
 ശുഭദികൾ ചെയ്തു പുത്രൻ തന്നെയും പരിഗ്രഹി
 ച്ചുവെക്കുന്നതും ചെയ്തു കൃഷ്ണനോടൊമാക്കുനാം.
 ഭക്തി - ധർമ്മമാതാകെയിൽപുത്രനെക്കൊടുക്കുവീ
 ഭക്തമെന്നതു കേട്ടു പുത്രനെ മാതാകെയിൽ
 ഉററവൻ കൊടുത്തപ്പോളേറുകൊണ്ടുതളിനാൻ
 ഉത്തമഗുരുപതിയാശിയും പ്രീതിയോടെ.
 എന്തേ ഭക്താവിനാമെനിക്കും വന്നസുഖം
 എല്ലാറ്റും നിന്മനസ്സിനുണ്ടായിട്ടിരിക്കുന്നു
 അങ്ങനെയവിടെ നിന്നായിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു -

ജ്ഞാതൃബലബദ്രാമനം ശുക്രസ്തനം
മെല്ലവേ താതനൊട്ട മധുരാപരിപക്ഷ;
വെട്ടിയൊടിക്കുന്നിതു താതനാം പത്രമൊട്ടം.

എന്നിതു ഗുരുവിനു ദക്ഷിണചെയ്തുകഥ
ഏവംവീര്യദികെനു ഭീഷ്മഭും ധർമ്മനോടേ
അന്നടന്തളിയവാക്കിന ന നോഷിച്ചും
ആദാരാലിരുന്നിതു ധർമ്മരാജനമന്നേ.
അങ്ങനെയിരുവരും പേചിയപുരാണമി
തെന്നിതു ധർമ്മപത്രൻ തന്നാടു ഗംഗാസുതൻ

ആദരാൽ ഗുരുവിനു ദക്ഷിണ ചെയ്തിന്നൊരും
ചൊഞ്ചുമേയതു തന്നെ ചെയ്തിക്കും പണ്ഡിതന്മാവും
ചൊൽപെരുക്കീടും ഗുരുദക്ഷിണപ്പാട്ടുതന്നെ-
ച്ചേലോടു പഠിച്ചിതു കേൾപ്പിക്കുന്നവർക്കും
മാനസം ചൊരുക്കിന പ്രീതിയൊടിയുകട്ടു
മാഴ്ചകിന മനസ്സാടു സുഖിക്കുന്നവർക്കും
സപ്തജന്മാന്തരത്തിൽ ചെയ്തപപേവും കെട്ടു
ചിൽപുരുഷനാം വിഷ്ണുപാദങ്ങൾ വേരുവൊരു

ശുദ്ധിപത്രം.

പുറം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
൨.	൧൨.	ഗ്രിഫിങ്ങ്തം.	ഗ്രിഫിങ്ങ്തം.
൩.	൧.	അന്നേററവു.	അന്നേററവു.
"	൩൦.	പേയം.	പേയം.
൪.	൩.	പെറ്റുത.	പെറ്റുത.
൩.	൨൩.	ചന്തമയ.	ചന്തമയ.
൪.	൨൪.	കെളിന.	കെളിന.
൩.	൨൨.	ചന്തമയ.	ചന്തമയ.
൧൧.	൨൭.	ചാടി.	ചാടി.
൧൩.	൨൨.	പെരുതയ.	പെരുതയ.
"	൨൪.	സ്തരിച്ചുകൊണ്ട.	സ്തരിച്ചുകൊണ്ട.
"	൨൪.	ചുത.	ചുത.
൧൭.	൪.	മുത.	മുത.
"	൧൪.	മുതി.	മുതി.
"	൨൭.	മുത.	മുത.
൨൧.	൧൪.	കൊല്ലാൻ.	കൊല്ലാൻ.
൨൩.	൧.	ബദ്ധമ.	ബദ്ധമ.
൧.	൧.	അചരിയ.	അചരിയ.
"	൩൧.	അന്നം.	അന്നം.

നോമ്പാലം.

൧൪. അടക്കം=അടക്കവും സമരവ്യയാനം=ഏകദേശമെന്നതിൽ
കാണുന്നവർ. ചിത്തത്തിൽനിന്നു ശക്തിപ്പെട്ടു ചിത്തം പൂർണ്ണമായി.

൧൫. തന്നെയല്ല=അതല്ലാത്തവയല്ല. വന്നേടം=എവിടെനിന്നു വന്നു
വോ അവിടം. എങ്ങനെയെന്നാൽ. "വന്നുവേർതിൻ മകൻ....."
എന്ന വരിയിൽ ഒരക്ഷരം കൂടിയല്ല. കാരാളി=കാരണനിരം. കരണി
പോട്ട....."ഇവയിൽ കൂടിയായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

൧൬. മേവനിവത്തവൻ=മേവനിത്തോട്ടു കൂടിയവൻ. "എൻവരവി
ന്ത്....." ഇതു ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറയുന്നതാണ്.

൧൭. അമാത്യകരം=അമാത്യന്മാർ. മേക്കി=മേഖല.

നോമ്പാലം.

൧൮. ഇതു തന്നെ കണ്ടു എന്നു അർത്ഥം (പറഞ്ഞു).

൧൯. ഉയിന്ന=ഉറയുന്ന=തമസ്സിക്കുന്ന. ആ കേൾവിയിൽ എന്തു നിശ്ചി
യിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. കേൾവിയിൽ ഉത്തരം=കാട്ടാത്തതിന്നു മേൽ. പരപര
ന്മാർ=പരിജ്ഞാതർ. ഈ വാക്ക് നാടോടി ഭാഷയിൽ നടപ്പായിരുന്നിരിക്കണം.

൨൦. ഇറമ്പ്=ഇറമ്പ്. കർത്തവ്യം=നാഥൻ. വഴുതുക=തെളുക.
മണ്ഡപപ്രീതി=സമൃദ്ധമായ പ്രീതി. ഒളിച്ചെയ്യ=പ്രകാശിപ്പിച്ചു; ആവിർഭവിച്ചു.
വേലം=സമൃദ്ധം. കൂടാതെയും=കൂടാതെയും. ഈ മാർഗ്ഗം പ്രാപ്തമാകാൻ രാമ
കഥപ്പാട്ടിലും മറ്റും സാധാരണമാണ്. മേലും മേൽത്തല പകരം പ്രയോഗി
ച്ചിരിക്കുന്നു.

൨൧. ഒരളന്നിടം=ഒരളം അളക്കുന്ന. പരശ്വ=പരശ്വ. അയൻ=അ
യൻ; ബ്രഹ്മാവ്. വല്ലാതെയെന്നായതും (ഇതു) അബദ്ധത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടായതാ
ണ്. ഇതിൽനിന്നു കൂടാതെ.

൨൨. ആശിയും എന്നാൽ=എന്ന് ആശിസ്സു നൽകി. ഉറവിടം=അവർ
സ്ഥാനത്തോടു കൂടി. പേരിയ=പേരിയ; സംഭാഷണം ചെയ്തു.

National Library